

þykkt samkv. lögum nr. 1 3. janúar 1890, sbr. lög nr. 67 28. nóvember 1919, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 18. desember 1975.

Ólafur Jóhannesson.

Ólafur W. Stefánsson.

Nr. 544.

22. desember 1975.

REGLUGERÐ

um skyldusparnaðarskírteini.

1. gr.

Ríkissjóður viðurkennir móttöku skyldusparnaðar skv. VII. kafla laga nr. 11 28. apríl 1975 með afhendingu sérstakra skyldusparnaðarskírteina, sem fjármálaráðherra gefur út f. h. ríkissjóðs.

2. gr.

Skírteini þessi skulu afhent í ársbyrjun 1976, þó ekki fyrr en viðkomandi gjaldandi hefur greitt skyldusparnað sinn að fullu, en skyldusparnaður telst ekki að fullu greiddur fyrr en fullnaðarskil hafa verið gerð á öllum þinggjöldum gjaldanda til ríkissjóðs samkvæmt þinggjaldabók ásamt þar greindum skyldusparnaði.

3. gr.

Skyldusparnaðarskírteini skulu skráð á nafn þess sem sparar og skal nafn hans, heimilisfang og nafnnúmer skráð á framhlíð skírteinis. Óheimilt er að framselja eða veðsetja skyldusparnaðarskírteini.

4. gr.

Verðgildi hvers skírteinis skal vera jafnt heirri fjárhæð, er viðkomandi gjaldanda hefur verið gert að spara skv. ákvæðum VII. kafla l. nr. 11 28. apríl 1975. Eru skírteinin í töluröð.

5. gr.

Skírteini vegna skyldusparnaðar eru lengst til 15. desember 1990 en frá 1. febrúar 1978 er eiganda í sjálfsvald sett, hvenær hann fær skírteini innleyst. Vextir eru 4% á ári frá 1. janúar 1976 að telja eða lokagreiðsludegi skyldusparnaðar ef síðar er. Vextir greiðast eftir á og í einu lagi við innlausn.

6. gr.

Við innlausn skyldusparnaðarskírteina greiðir ríkissjóður verðbætur á höfuðstól, vexti og vaxtavexti í hlutfalli við bá hækkun sem kann að verða á vísitölu framfærslukostnaðar frá 1. nóvember 1975 til 1. nóvember næst á undan endurgreiðslu. Sé skyldusparnaður ekki greiddur að fullu (sbr. 2. gr.) fyrr en eftir 30. júní 1976 reiknast verðbætur þó aðeins frá 1. nóvember það ár er greiðsla fer fram. Kauplaganefnd reiknar vísitölu framfærslukostnaðar og eru núgildandi lög um hana nr. 1 frá 30. janúar 1959 og nr. 70 frá 29. nóvember 1967. Skyldusparnaðarskírteini skulu innleyst á nafnverði auk vaxta, þótt vísitala framfærslukostnaðar lækki á tímabilinu frá 1. nóvember 1975 til greiðsludags. Skírteini verða ekki innleyst að hluta.

7. gr.

Í desembermánuði ár hvert, fyrst árið 1977 skal birt í Lögbirtingablaði innlausnarverð hvers þúsunds af nafnverði skyldusparnaðarskírteina miðað við 1. nóvember það ár, 4% ársvexti frá 1. janúar 1976 og verðbætur frá 1. nóvember 1975. Hafi skyldusparnaður verið greiddur að fullu fyrir 1. janúar 1976 skal greiða innlausnarverð sem hér segir. Fyrir hvert þúsund af nafnverði skírteina, sem innleyst eru eftir 1. nóvember ár hvert, greiðist innlausnarverð miðað við 1. nóvember næst á undan innlausn, að viðbættum 4% ársvöxtum frá viðmiðunardegi til innlausnardags.

Hafi skyldusparnaður verið greiddur eftir 1. janúar 1976 verður innlausnarfrjárhæð hvers skírteinis reiknuð sérstaklega í samræmi við ákvæði 5. og 6. gr.

8. gr.

Rísi ágreiningur um framkvæmd ákvæða 6. gr. um greiðslu verðbóta á höfuðstól og vexti, skal málinu vísað til nefndar þriggja manna, er skal þannig skipuð. Fjármálaráðuneytið tilnefnir einn nefndarmann. Hæstiréttur annan, en hagstofustjóri skal vera formaður nefndarinnar. Ef breyting verður gerð á grundvelli vísitölu framfærslukostnaðar, skal nefnd þessi koma saman og ákveða, hvernig vísitölur samkvæmt nýjum eða breyttum grundvelli skuli tengdar eldri vísitölum.

9. gr.

Skyldusparnaður er ekki frádráttarbær til tekjuskatts. Skyldusparnaðarskírteini eru framtalsskyld, svo og vextir og verðbætur af þeim. Að öðru leyti njóta skírteinin skattfrelsis á sama hátt og skyldusparnaður skv. III. kafla laga nr. 30 frá 12. maí 1970. Skírteinin eru þannig skatt- og útsvarsfrjáls sem eign og vextir af þeim skatt- og útsvarsfrjálsir.

10. gr.

Innlausn skyldusparnaðarskírteina fer fram hjá ríkisféhirði. Eftir 15. desember 1990 greiðast ekki vextir af skírteinum og engar verðbætur eru greiddar vegna hækkana vísitölu framfærslukostnaðar eftir 1. nóvember 1990.

11. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 31. gr. laga nr. 11 frá 28. apríl 1975, öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 22. desember 1975.

Matthías Á. Mathiesen.

Dorsteinn Geirsson.

REGLUGERÐ**um breyting á reglugerð um skyldusparnað nr. 2/1971.**

1. gr.

2. gr. orðist svo:

Sparifé, samkvæmt 1. gr., skal lagt til hliðar á þann hátt, að kaupgreiðandi skal afhenda launþega, sem ekki er undanþegin skyldusparnaði, samkvæmt 5. gr. sbr. 7. gr., sparimerki hvert skipti, sem útborgun vinnulauna fer fram.

Félagsmálaráðuneytið getur veitt leyfi frá sparimerkjakaupum þeim aðilum sem nota skýrsluvélar við launaafgreiðslu enda fá launþeginn við hverja launaafgreiðslu ritaðar upplýsingar frá launagreiðanda um hve há skyldusparnaðarupphæðin var, sem